

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felmérések intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Uj cég.

Pécs, 1897. november 30.

Megbukott a „Badeni és társai“ cég s helyébe a Gautsch Pál firmája rakatott ki, aki szintén társas cég alakításában utazik s kitette a hirdető táblát, melyen nagy betűkkel van fölírva „Miniszterek keresetnek.“ Lengyelek és csehek kivándorolnak az ősi császárvárosból s Wolf ur, akit úgyszólván az utca népe szabadított ki bús magányából, áll a helyzet magaslatán.

Pár nap alatt nagyot változott Bécsben a helyzet szignaturája. A Reichsrath bizonytalan időre elnapolódott; az uralkodó visszasietett Wallseeből unokái mellől, hogy megtegye végre azt, ami ha előbb történik, talán nem tör ki az örökös tartományokban az a lázroham, mely már hónapok óta dúl Ausztria szervezetében.

Ha előbb ejtik el a szerencsétlen kezű Badenit, aki előbb egész Ausztria közvéleményét ráuszította Magyarországra, s azután Ausztria németjeit a csehekre, akkor talán még a kellő időben visszatér vala minden a rendes medrébe s Ausztria megkímélődött volna azoktól a rázkódásoktól, amelyek máris nagy kárára voltak a monarchia tekintélyének s a melyeknek válságos következtéseit úgy Ausztria belső sorsára, mint a monarchia közjogi szervezetére ma alig lehet belátni.

De hát meg van írva a végzet köny-

vében, hogy Ausztriának mindig el kell kénnie legalább egy gondolattal. És ha az, amivel lekészt, véletlenül a mentő-gondolat volt, úgy évtizedek nehéz munkájával is alig hozható helyre az a tömredék pusztítás, amelyet ez a végzetes és hagyományos késedelem okozott.

Tehát a régi cégfőnök és cégtársak csődbe kerültek és Ausztria még sem dőlt romba, sőt ez a nagyszabású csőd valamikézt javít is a normális alkotmányos élethez való visszatérés esélyein. Azonban a leltári hagyaték nagyon szomorú és veszedelmes. Ausztria földülva, zsákmányává téve forradalmi mozgalmaknak, az osztrák parlamentarizmusnak amugy is fogyatékos tekintélye ronggyá tépve, a nemzetiségi ellentétek eddig sohasem látott mértékben kihagyozva s mindezek tetejébe az egymás ellen agyarkodó osztrák pártok mindmeggannyian beleusztva egy lángoló szenvedélybe, melynek éle Magyarország ellen fordul.

Ezt a robbanó szerekből álló leltárt vette át a Gautsch-cég. Az ő kinevezése senkit sem lepett meg, s most csupán a fölött lehet találgatni, vajjon az elnapolt Reichsrathnak újra való összeülésekor nem tör-e ki ismét a parlamenti nihilizmus. Mert bizony ez is megeshetik és akkor hiábavaló dolognak bizonyul az a prológáció, amelyet Bánffy Dezső báró engedélyezett új kollegájának.

Egy bizonyos a mostani cégváltozás-

nál, hogy t. i. a Reichsrath elnapolása következtében most már végképpen meghiusult a kilátás arra, hogy a provizorium Ausztriában alkotmányos uton és a kellő időben, vagyis f. évi december 31-éig létre jöjjön. És itt következik be a punctum saliens: Bánffy báró régóta rakatáron tartja a maga törvényjavaslatát, melyet legközelebb beterjeszteni szándékozik, amelyben Magyarország önállóan szavazná meg a kvótát, közösgyekeket, kiegyezést s minden velejárókat.

Nagyon félt, hogy ez az önállóság újabb jogföladásokra vezet, s Bánffy báró bizakodva horribilis majoritásban, biztosra veszi, hogy emez alkotmány elleni merénylete is sikerülni fog. Mi inkább azt vagyunk hajlandók elhinni, hogy hasonló elbánásban fog részesülni a magyar ellenzék részéről, mint osztrák kollegája és az új provizoriumból idehaza se lesz törvény nemcsak a kellő időre, de még a leg-hosszabb terminusra sem.

Mi erősen bizunk hazafias ellenzékünkben, hogy nem enged a 67-iki kiegyezésben biztosított jogainkból egy jöttányt sem és minden eszközt fölhasznál arra nézve, hogy lehetetlenné tegye Bánffy báró tervezett államcsinijének sikerültét, ha másképpen nem, az ő elkergetésével.

Mert annyi kétségtelen a dolgok mostani állásában, hogy a kiegyezés sorsa egészen a magyar ellenzék kezében van,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az öreg harangozó.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Gyönyörű tavaszi nap. A kis falu házikói fehéren kandikálnak ki a rügyező kertek fái közül. A falu közepén, emelkedett dombon áll a templom, karsu tornya uralkodik az egész vidék fölött. Harangjainak ércsenge elhat a messzeségbe, áhitatra keltő izenetet vive a hívőknek. Közel és távolból se-regestől jönnek a nép egyszerű fiai a szentegyházba, hogy megüljék a Föltámadás ünnepét.

A torony lépcsői recsegnek, ropognak. Az öreg harangozó, kit a falu legidősebb emberei is „Mihály bácsinak“ neveznek, nehéz lépésekkel halad a lépcsőkön fölfelé. Minek tagadjuk: nehezére esik már az öregnek a sok lépcső-mászás. A lábai föl akarják mondani a szolgálatot és a szeméi is folyton gyöngülnek. Ideje volna már nyugalomra térni. De hát, szokta mondani az öreg: Isten ő szent fölsége nem akarja. Fiait, unokáit mind eltemette, rokonait, barátait, kortársait mind „kiharangozta“ és ő még mindig él. Bizony nehéz sor . . . Husvétra is, karácsonyra is hányszor harangozott már! Hogy hányszor,

azt talán csak a torony lépcsője tudná megmondani, ha ugyan beszélni tudna.

Az öreg lenézett a torony ablakából. A temető magas fái rejtelmesen bólogattak feleje. Alattok feküsznek az ő szerettei. Szép sorban egymás mellett, békés egyetértésben. Sirjokról a virágillatot a szél feleje hozza, susogva csendes álomról, örök nyugalomról. Hát az ő számára mikor nyílik már meg az örök nyugalom mélységes völgye? Vajon jövőre is itt fogja-e még áhitatra szólítani a falu népet? Vagy pedig . . . Eh, történnék akárhogy, az öreg Mihály készen lesz, de most: ünnepelni kell. Isten megengedte érné e szent napot. „Áldassék szent neve érette“ motyogják szintelen ajkai.

Mig a harangozásra vár, megujulnak lelki szeméi előtt egyszerű sorsának eseményei. Emlékszik, midőn édes apjával először ment föl a toronyba. Istenem, milyen régen volt az és mégis: milyen rövid az élet! Látja magát mint firtós haju ifjut. Aztán látja a templom-udvar zugában a harangozó lakot, melyet késő vénységéig el nem hagyott. Bizony ideje volna már megpihenni!

Igen, igen: ideje van a harangozásnak, mormogja magában Mihály bácsi. mintegy feddőleg és belefog a kötelbe. Megkondul a harang, nyelve zeng, mint a himnus és a csengő, dallamos hangok, mint a sas magasba

szállnak, majd kóvályogva elterülnek a lapályon.

A harangozó elhallgat. A szentegyházban az istentisztelet megkezdődik. Az előző években Mihály bácsi ilyenkor mindig lejött a toronyból és az ajtóban megállva imádkozott, hallgatva a szép éneket. De ma fönnmaradt, mert nagyon fáradt. Leül a padra, hallgatja a himbálódzó harang zörejét és melyen elgondolkozik. Vajon miről? Maga sem tudná megmondani. A szűk torony meglehetősen homályos, a harangok meg csaknem egészen sötétben állnak. A templomból időről-időre tompa ének hallatszik föl, közbe-közbe a szél megingatja a harangköteleket. Az öreg mellére horgasztja fejét. „Most énekelik a zsol-tárt“ mormogja és úgy tetszik, mintha maga is lent volna a templomban. Látja a chorusban a gyerekeket; az öreg plébánost, amint reszkető hangon a „miatyánk“-ot mondja; az imádkozó parasztokat, amint térdrehullva hajladoznak, mint érett kalász a szélben és ismét fölemelkednek. Most keresztet vetnek magukra. És ő mind ismeri őket. Ott az ő édes atyja szigoru arca; amott az édes bátyja, kinek kebléből mély sóhajtások törnek elő. Amott meg, nini, hisz az ő maga, viruló egészségben és üde ifjuságban, tele a boldogság reményével . . .

Boldogság! . . . Ugyan mi lett ebből a boldogságból? Vége-szakadatlan munka, gond,

tőle függ helyzetének előnyeit kihasználni, hadd következzen be nálunk is a cégváltás a kormányzás terén. Mert ha most sem sikerül visszaszerezni az állami önállóságunk attribútumait, aligha jön arra kedvező idő egészen addig, míg Ausztria, mint ilyen, létezik.

Városi közgyűlés

Pécs, 1897. november hó 30.

— Második nap. —

A tegnapi lemaradt közgyűlési tárgyak elintézésére ma délelőtt, mikor *Fejérváry* főispán a közgyűlést megnyitotta, mindössze husz tag hemzsegett a teremben s ezek közül is 13 tisztviselő volt. Pedig még volt elég fontos, sőt életbevágó ügy elintézendő.

A tegnapi tárgyalás költségvetési tételek kiegészítéséről a polgármester indítványára megszavazta a közgyűlés a köztisztviselési felügyelők számára is a drágasági pótlékot, mi 108 frt kiadási többletet eredményez, a népkönyha javára pedig a javasolt 300 frt helyett 500 frt lett megszavazva.

E szerint a kiadási tételek végeredménye 764.036 frtről 764.344 frtra, a fedezetlen hiány pedig 119.692 frtről 120 000 forintra emelkedett.

Ebből a 35%-os városi pótdadó 103.322 frtot fedezvén, 16.678 frtot tesz ki az a hiány, a melyet az eddigi jövedelmi források nem fedeznek s a melynek fedezetéül a közgyűlés kijelöli a helyben fogyasztandó sörre hektoliterenkint kivetendő 2 frt községi pótdadót, ami 18.000 frtot fog jövedelmezni s így még 1322 frt fedezeti fölösleg mutatkoznék.

De hát ez is nyomban elolvadt, mert a szegényházi költségvetésnél felszólalt a polgármester s előadta, hogy ebben csak száz egyen ellátásáról van gondoskodva, pedig már most is tényleg száznál több van ott elhelyezve s még több felvételi kérvény vár elintézésre; szükséges tehát, hogy a tanács felhatalmazást nyerjen legalább 112 szegény elhelyezésére, a mi a már megszavazott költségen fölül 1215 frt többlet költséget igényel s ez fedezhető lenne a söradónak fentkimutatott többletéből.

Ez a többletköltség a polgármester előadása szerint csak ideiglenes jellegű lesz, mert ha a kórháznak elmeorvosi intézettel való kibővítése, melynek előmunkálatai már folyamatosan

kinlódás! Ugyan hol az a boldogság? A nehéz sors ráncokat ásott ifjú homlokára, megörbeszté erős hátát, megtaniotta sóhajtozni, mint a bátyját.

Hát ott a parasztasszonyok között? ott látja, szendén lesütött szemmel az ő galambocskáját. Milyen jó asszony lett belőle! Áldja meg az Isten még a haló porában is! Mennyi szenvedést kellett neki kiállnia. Inség, nehéz munka és keserű gyötrelmek elpusztíták egészségét, szeme ragyogása elhomályosult és az ifjuság ingerlő szépségének helyébe a szerencsétlenségektől való állandó felelem kifejezése lépett. . . Hol, miben nyilvánult az ő boldogsága? Fiai közül csak egy maradt életben, egyetlen öröme és reménye és ezt az egyet is elpusztította az emberi bűn és igazságtalanság.

Hah! Ott ül fiának gyilkosa, a vén bűnös! Hogyan verdesi a mellét, hogyan borul le egész a földig! Azt hiszi, hogy így letörölheti magáról az árváknak reája száradt könyeit. Ni, hogy esik térdre a gonosz, homlokával a földet veri. . . Az öreg harangozó keblében az érzés magasan háborog és a szentek a falakról résztvevően néznek vonagló arcára.

Régen volt, mese volt. A világ ránézve ma már csak a szűk toronyból áll, hol a sötétben a szél sivit és a harangköteleket himbálja. »Isten ítélni fog fölöttetek« mondja az öreg és kopott orcáin sűrű könyvek peregnek.

vannak, megtörténik, akkor a szegényházban apolt több gyógyíthatatlan elmebajos szegény ott fog elhelyezést nyerni.

A közgyűlés ennek folytán a szegényháza kért 1215 frt többletköltséget megszavazta.

A különböző alapok költségvetéseinek előterjesztése alkalmából szóba hozza a polgármester a Széchenyi-téren levő **szentháromság szobor** helyreállításának szükségét.

Záray Károly (közbeszól): Ideje lenne, hogy más helyet keressünk neki.

Polgármester: Annak ott van a helye, mert a vallásos érzet ápolására szolgál s ezt tartani a városnak kötelessége. De azért a szobor jókarba helyezéséből a városra teher nem fog hárulni, mert *Troll* Ferenc püspöki helynök ajánlkozott a költségek viselésére. Indítványozza tehát a polgármester, hogy a közgyűlés vegye tudomásul ezt a nagyielkü ajánlatot s jegyzőkönyvileg fejezze ki a bőkezű adakozónak köszönetét, mely indítványt a közgyűlés eljenzéssel, egyhangulag elfogadja.

Záray félreértett közbeszólását helyreigazítja, mert ő nem akarta sérteni a vallásos kegyeletet, sőt ellenkezőleg, azért szeretné más illőbb helyre áthelyeztetni a szobrot, mert a mostani helyén a bérkocsik által okozott bűz s a kocsisok káromkodásai éppen nem alkalmasak az áhítat emelésére.

A tanácsok kérvénye került ezután tárgyalás alá, melyben 25% drágasági pótlék megszavazását kérik.

A tanács ezt az alkalmat megragadja a drágasági pótléknak az összes városi alkalmazottakra nézve, a bekövetkezett rendkívüli drágaságra való tekintettel, megemelésére.

A drágasági pótlék emelése a tanács javaslata szerint úgy történnék, hogy az ezer forint fölül javadalmazással bíró tisztviselők 15%, a többi alkalmazottak 20%, a szolgák 15%, a 400 frton felül fizetéssel bíró tanítók 10%, a kisebb javadalmazású tanítók pedig 15% drágasági pótlékot kapnának. Ez a pótlékemelés az eddigi drágasági pótlékkal szemben 10.224 frt többletkiadást igényel, a minek fedezetéül szolgálna a szeszadó pótléknak 6 krról 12 krra való felemelése, a miből 12.000 frt jövedelem várható.

Polgármester csupán a fődözet kérdéséhez akar hozzászólni s előadja, hogy a szeszadó pótlékot a közgyűlés már eredetleg 12 krra határozta szesz-fok-hektoliterenkint, de akkor a kormány csak 6 krt engedélyezett. Minthogy a szesz az adóemelését bizvást megbirja, reméli, hogy a kormány most, az új szükséglet

»Mihály bácsi, Mihály bácsi«, kiáltják alulról, »hát miért nem harangoz már? Talán elaludt?«

Az öreg ijedten ugrik talpra álmodozásából. »Csak nem aludtam talán el?« Ejnye, ejnye, ez még nem történt meg rajtam! . . . Gyakorlott, gyors kezekkel rándítja meg a kötelet. Lent százan és százan énekelnek és az öreg Mihály bácsihoz fölhozza a szél az öröm-éneket: Alleluja, föltámadott!

Az öreg szíve földobog a szép énekre. Ugy tetszik neki, hogy a gyertyák világosabban ragyognak, hogy az ájtatosak serege sokkal nagyobb, mint máskor s hogy a templomzászlók vidámabban lobognak. — — —

Az öreg Mihály még sohasem harangozott ilyen szépen. Mintha csak érzellemmel csordultig telt szíve megelevenítette volna a holt anyagot: a harang csengő szava bugott és énekel, sirt és nevetett és szállt föl, föl a magas egekig. És a kék ég ragyogott és fénylett, a kongó hangok reszkettek és egyre föl-lebb szálltak, majd hizelegve, törleszkedve hanyatlottak le a földre.

Az orgona basszusa megszólalt és erős, hatalmas hangon, melytől ég és föld megdobbant, dörgé: »Föltámadt Krisztus e napon!«

A két tenor, a harangszó egyenletes ütemei között örvendő csengé közé: »Föltámadt Krisztus e napon!«

kimutatása alapján, engedélyezni fogja a 12 krra való felemelést.

Pleininger Ferenc a drágasági pótlék felemelését csak feltételesen szavazza meg, ha a szeszadó felemelése kormányhatósági jóváhagyást nyer, mert ha most a tizezer forint fölül új szükségletet feltétlenül megszavazzuk, megtörténhetik, hogy a kormány a fedezetül kijelölt adóemelés nem hagyja jóvá s akkor ennek a tételnek nem lesz fedezete. A drágasági pótlék emelését tehát ahhoz a feltételhez indítványozza kötni, ha a szeszadó pótléknak 6 krról 12 krra való felemelése kormányhatósági jóváhagyást nyer.

Polgármester kijelenti, hogy ő is így értette a tanács javaslatát s azért ehhez az indítványhoz hozzájárul.

Szuly János indítványozza, hogy a tanítóknál ne csak a törzsfizetés, hanem a korpótlék és az igazgatói járulék, vagyis a nyugdíjnak alapul szolgáló egész javadalmazás után adassék meg a drágasági pótlék, a mi 573 frt többletet okoz, de ez fedezetét találja a szeszadó pótlékból remélhető 12000 frtból.

A közgyűlés erre elfogadja a tanács javaslatát a *Pleininger* Ferenc és *Szuly* János által indítványozott módosításokkal.

A helypénzszedés bérléte a jövő év közepéig meghosszabbítandó, minthogy a múlt közgyűlés határozata értelmében a város a helypénzszedést csak 1898. július 1-én veszi önkezelésbe. — A helypénzszedési jog mostani bérlője, *Schwabach* Zs. G. hajlandónak nyilatkozott a bérléte a jövő év első felében az eddigi feltételek mellett még megtartani; ha pedig az új helypénzszedési tarifát a kormány időközben helybenhagyná s az a jövő első felév folyamán bármikor is életbeléptethető lesz, akkor a bérlő az eddigi bérösszegegen felül még 500 frtot hajlandó fizetni a városnak.

A közgyűlés ezt az ajánlatot elfogadta s utasította a tanácsot, hogy a bérlővel a szerződést ez értelemben kösse meg.

A bárányuti kőbánya-csere nem volt elintézendő, mert ingatlan tulajdona iránt köntendő szerződéshez legalább is 67 bizottsági tag hozzájárulása lenne szükséges, a közgyűlésen pedig mindössze csak 29 tag volt jelen. Ez a tárgy ezért a legközelebbi közgyűlés napirendjére fog kitézetni.

A városi csemete iskola létesítésére szükséges két holdnyi terület a volt katonai lövőde mellett bérbe lévén adva, a tanács olyképp egyezett meg a bérlővel, hogy ez a bérléte tartamára ezen terület helyett a Lakics-

Két gyöngy diskánt mintegy aggódva vegyült a nagyok közé, sietve énekelvén: »Föltámadt Krisztus e napon!«

Ugy tetszett, mintha az öreg torony reszkett és megingott volna belé és mintha a szél, mely az öreg harangozó arcát legyezgeté, széles szárnyait kiterjesztve zizeg: »Föltámadt Krisztus e napon!«

A szegény öreg harangozó megleledkezett az élet bajairól és szenvedéseiről. Elteledé, hogy élete a szűk falak között telt le, hogy egyedül áll a világon, mint a villámsujtotta fa. Csak a csengő-bongó hangokat hallotta, melyek zúgva emelkedtek az égre és ereszkedtek le a szegény földre. Ugy tetszett neki, hogy ismét fiai és unokái között van, akik őt körülfogják; hangjuk chorussá egyesül és énekelnek neki boldogságról és örömről, amik az életben bizony ismeretlenek voltak előtte. . . Az öreg harangozó megfogódzott a kötélbe, fakó arcán kövér könyvek futottak alá, szíve egyre sebesebben vert. . .

Lent a templomban bámulva néznek egymásra az emberek. Milyen szépen huzza ma a Mihály bácsi! De nini, egyszerre milyen furcsán szól a harang! Most meg már el is hagyta, csak az utóhangja sir és zizeg hosszasan. Mintha beszélne — mintha zokogna — mintha siratna valakit! . . .

Az öreg harangozó kiszenvedett.

F. M.

laktanya melletti két holdat kapja bérbe, mit a közgyűlés helyben hagyott.

A **borellenőrző bizottság** szervezkedési és ügyviteli szabályrendeletének tervezetét a közgyűlés nem vette érdemi tárgyalás alá, hanem annak kinyomatását és a bizottsági tagok között leendő kiosztását rendelte el.

Póthitelek megszavazása iránt tett ezután a tanács javaslatot. Az irodai szükségletekre előirányzott tételt az idei nagyobb munkálatok, minők a szervezkedési szabályrendelet, a villamos szerződések, a gazdasági és munkaprogramm előkészületei, gyorsan ki-merítették; miért is e címen 800 frt póthitelre van szükség.

Ugyszintén kórházi ápolást is sokkal több szegénysorsu egyén vett igénybe, mint a meny-nyit a költségelőirányzat megállapításánál számításba vettek, úgy hogy e címen az év végéig mintegy 2000 frtnyi túlkidadás fog felmerülni.

A közgyűlés ezeken a címenek a kért póthitelek összesen 2800 frtban engedélyezte.

A **Zsolnay-utca vízvezetéke.** A Zsolnay-utca lakosai kérvénnyel fordultak a városhoz, hogy utcájuk alsó részén vízvezetéki cső rakassék le, mely kérelmet azonban a tanács nem tart teljesíthetőnek, mert az ott remélhető magán vezetékek jövedelme nem földözne a hálózat kiterjesztésének költségeit, azon utcabeli lakosok vízszükségletének fedezéséről pedig a közelben levő közutak által gondoskodva van. A közgyűlés ennél fogva a kérelemnek ezuttal nem adott helyt.

Uj közutak felállítására iránt folyamodnak a bérkocsisok »Korona« és a »Hét-tejedelem« vendéglők előtti állomások közelében. Minthogy úgy méltányossági, mint a közegészségi tekintetek indokolják, hogy a bérkocsi állomások közelében közutak legyenek, a közgyűlés elrendelte a kérelmezett két közut felállítását.

Lassberg Rumpach Gizella szülésznői oklevelének kihirdetése után, a tanács előterjeszti az »országos nemzeti szövetség« megkeresését az iránt, hogy a törvényhatóság pártolja azt a feliratát, a melyben az országgyűléstől nagyjaink emlékének szentelendő Pantheon létesítését kéri.

A közgyűlés hasonló felirat intézését elhatározván, az elnöklő főispán a jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése után a közgyűlést d. e. fél 11 órakor bezárta.

H i r e k.

Pécs, 1897 november 30.

Legszebb lány fotografiája.

A nélkül, hogy háborúságot akarnék a lányokkal kezdeni: kereken kijelentem, hogy ő a legszebb lány a világon.

Két ragyogó szeme olyan kék, mint a berzencei szilva; a haja szőke és fénye, mint a szinarany. Arca fehér, mint a tiszta hó s pirját a hajnal adhatta kölcson. Kezecskeje parányi s fehér, az orra, a legszebb fitos orrocska, amit ujságban még eddig leirtak.

Csak természetes tehát, hogy ennyi világ-bolordító szépség mellett őt mindenki szereti, kezdve a két nagymamától és nagyapától, le a legkisebb unokabátyjáig.

Mert abban különösen szerencsés, hogy apja, anyja, nagyapja, nagyanyja, bácsija, nénije van, utóbbiakból annyi, hogy számát se tudja.

A familia aztán szeretetének minden jellel elhalmozza. A nagymama legjobb falatjait neki ajánlja; a nénikék minduntalan színházba hívják; édes anyja pedig, aki — nagyon természetesen — legjobban van beleszerelmesedve egyetlen lányába — folytonosan kocsikáztatja a kiváló teremést, úgy, hogy a szerencsés lány apja, aki bizony többet jár gyalog, mint kocsin, gyakran megjegyzi:

— Ugyan, hogy lehet egy lányt annyira elkényeztetni, hogy mindig kocsin járatod? Már gyalog nem is lesz kedve menni.

Szóval, mint az előadottakból kiderül, a kisasszonynak remek jó dolga van. És a mellett meg van neki a magához való esze is, amint különben ezt a szép és gyöngye (?) nem minden egyes tiszteletre — és szeretetre méltó tagjáról bátran el lehet mondani.

Látja és tudja azt, hogy szeretik és elkényeztetik s ha nem is él vissza a helyzettel, de jól esik neki az a pazar kényelem, amiben részesítik és az a sok oldalról irányuló figyelem és ezért, ahelyett, hogy kézi munkával, vagyis más, leányokhoz illő dologgal töltené az időt, a nap nagy részét átalussza, álmodozván boldog és csendes álmokat.

Az ujságot, ha kezében van is, pár pillanat mulva eldobja; gyakran éheznek és szomjas; komoly munkára egyáltalán nem gondol.

Még szerencse ily körülmények közt, hogy titkos szenvedélyek és szeszélyek nem bántják. Például bálba sohasem kívánczik, a hangversenyt nem szereti, pedig nagy zeneértő, sőt neki magának is kitűnő hangja van. Legfeljebb édes anyja zongorajátéka iránt viseltek némi figyelemmel, sőt azt türelemmel is hallgatja.

Egyetlen szenvedélye, ami bizony sok pénzébe kerül szüleinek: a *ruha*.

És ebben nyilvánul meg különösen nőisége. Minél több ruha: ez az ő, ki nem mondott, de állandóan gyakorolt elve s ebben aztán olyan állhatatosan szeszélyes, hogy sokáig nem tűri meg magán a legszebb ruhát sem. Alig van rajta rövid ideig, már másba kívánczik s oly akaratos, hogy ezen kívánságait okvetlenül teljesíteni kell, ha csak nem akarnak kikezdeni vele.

Pedig ezt a világot sem akarja senki. Szent és sérthetetlen az ő személye, megmáshatatlannak az ő akarata. Előtte leborul az édes mamája is és csókokkal borítja fehér kis arcát, édes szeméit, örökké mosolygó ajakát; az apja pedig, aki épen olyan bolondja, mint az anyja, ugyanezt teszi.

... Hiába, hiába. De hát nem lehet rajta segíteni. Később talán másképp lesz; talán megváltozik a helyzet; — de ma így kell lennie.

Hogyan is lehetne másképp, mikor ő mindössze *öt hónapos!*

Akác.

Napirend 1897. december 1-én.

Naptár: szerda, december 1. — Róm. kath.: Elig. — Prot.: Elig. — Görög-kel. (nov. 19.) Abdiasz. — Zsidó: Kislev 6. — Nap két 7 óra 13 perckor; nyugszik 3 óra 53 perckor. — Hold két éjjel után 12 perckor; nyugszik délben. Hold első negyede reggel 4 óra 15 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg; légnyomás 750. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint helyenkint esapadék, szeles idő és éjjeli fagy várható.

Vörösmarty-ünnepély a főgimn. ifjusága részéről a Katholikus Körben d. u. 5 órakor.

Színház: »Három pár cipő«, énekes vígjáték. **Lokomobil-tanfolyam** megnyitása a keresk. kamara által.

— **(A pécsi zenekedvelők egyesülete)** második kamarai hangversenyének nem kedvezett az időjárás. Metsző szél, hideg eső vágott az utcán járók arcába az este és alig hitte volna az ember előre, hogy olyan szép közönséget gyűjtsön össze a hangverseny a Vigadó nagytermében, mint a minőt alkalmunk volt ott látni. Nemcsak a székek, de a fal melletti pamlagok is mind el voltak foglalva a hallgatóság által s akár az egyesületi tagokból, akár az érdeklődőkből állott nagyobb részében ezen szép közönség: mindkét esetben csak őszinte örömnünknek adhatunk kifejezést a fölött, hogy ilyen nagyszámu, előkelő tagokból álló egyesület létezik városunkban, illetve, hogy annak olyan jó hire van, mely a mi nem egyhamar lelkesülő publikumunkra is olyan nagy vonzóerővel bír. Mert mindazok, kik a kellemetlen időben nem

sajnálta a hangverseny kedvéért a Vigadóba elmenni, bő jutalmat nyertek: részt nyervén olyan zenei élvezetben, minőt vidéki városaink közül egy sem nyújt közönségének. Igazán örömmel látnók, ha egy-egy ilyen hangversenyre fővárosi, vagy más városból való hallgatóság is betévedne valamikor; bizonyosak vagyunk benne, hogy a zene iránt igaz érdeklődéssel viseltető ilyen vendég alig várna alkalmat arra, hogy egy újabb hangversenyt meghallgathasson nálunk. A közreműködőkről egyenkint megemlékeznünk nem lehet, mert folyton ismétlésekbe kellene bocsátkoznunk az elismerő és dicsérő kifejezésekben, melyek minden egyes közreműködőt megilletnek. Nem mulaszthatjuk el azonban, hogy külön ne emlékezzünk meg *Nogeda* Tódorné urhölgyről, ki évek előtt egyik legjelesebb tagja volt a pécsi zenekedvelők egyesületének, s most itt időzvé, örömmel engedett a kérésnek s a mai műsor gazdagítására, annak harmadik száma gyanánt 3 énekszámot adott elő és pedig a »Madár az erdőn« (Taubert) »Winterlied« (Henning v. Koss) és »Chanson de Florian« (Benj. Godaro) címűeket. Hogy azok, kiknek az előző években alkalmuk volt az ő bámulatosan gazdag hanganyagát s annak művészi alkalmazását többször hallani, minő véleménynyel vannak, összehasonlítva előbbi sikereivel a mostanit, nem tudjuk; de az bizonyos, hogy műkedvelőtől ilyen előadást nem vártunk s bármily várakozással voltunk is már előre eltelve énekszámairól, maga az előadás nemcsak kielégítette, de fölülmulta azt, amint elragadta az egész hallgatóságot is, mely viharosan tapsolt a három dal eléneklése után mindaddig, míg az egyiket ráadásul meg nem ismételte, hogy újból zajos tetszésnyilvánítások között hagyja el a pódiumot. Midőn megemlítjük még, hogy *Nogeda* Tódorné urhölgy énekszámait *Szánthó* Etelka kisasszony a legnagyobb precizitással kísérte zongorán, újból ismételjük, hogy csak ismétlések elkerülése tart vissza attól, hogy minden egyes szereplőről külön emlékezzünk meg így csak reprodukáljuk a műsort a következőkben: 1. Beethoven: Septett. (Allegro con brio, Adagio cantabile, Menuetto, Scherzo, Presto.) Előadták: Oszwald Ferenc (hegedű) Girardi József (mély hegedű), Zoller Nándor (cello), Müller Antal (bass) és a cs. és kir. 44. gyalogezred zenekarának tagjai közül: Smrz Antal, (klarinet), Barta József (kürt), Haliz Vencel (fagott) urak. 2. Sarasate: Navarra. Előadták: Két hegedűn Mitzky Kálmán, Tauszig Aladár urak és zongorán Mitzky Ella urhölgy. 3. Volkmann: Trio, Adagio, Scherzo, Moderato cantabile, Andante, Finale. Előadták: Dr. Szabó István (hegedű), Girardi József (cello) urak, Némethy Mariska (zongora) urhölgy. Ezen alkalommal is kötelességünknek tartjuk olvasó közönségünknek figyelmét ezen egyesület működése iránt felhívni azon biztos tudattal, hogy aki egyszer meghallgatja, mily alaposan képzett, művészi színvonalon álló tagok szerepelnek az általa rendezett hangversenyeken, nem fogja elmulasztani egy alkalommal sem, hogy hasonló élvezetben részesülhessen.

— **(Esküvő.)** Haldenthali *Duka* Szandát ma d. u. 3 órakor vezette oltárhoz a belvárosi templomban nemes *Rossberger* József

marcalii gyógyszerész. Nyoszolólány *Duka Mileva* volt, vőfély pedig *Schmidt Imre* m. kir. honvéd hadnagy. Tanúk: *Trixler Károly* alispán és *Forray Valér* szolgabíró. Az esküvőn még résztvettek: *Forray Valérné*, *Klein István*, mérnök és neje, *Radnóti Ödön* állomásfőnök és neje, dr. *Rónaky Kálmán* árvaszéki ülnök, *Forray Iván* nyug. főszolgabíró, úgy az örömszülők: *Duka Achill* műszaki tanácsos és neje *Kovács Berta*, *Kőrös Viktor* gyógyszerész és neje öz. *Rossbergerné*. A polgári esketés délelőtti 11 órakor volt. Az egyházi áldást az ifju párra *Magenheim József* plébános adta. Az esküvőt nagy vacsora követte.

— **(Pályázat.)** A szegzárdi ügyészségnél alügyészi állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt nyújtandók be.

— **(Névmagyarosítás.)** *Bedenics József*, bonyhádi lakos, vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel *Berkesre* magyarosította.

— **(Katonai hírek.)** *Vizeki Tallián Zsigmond*, 52-ik gyalogezredbeli százados, a honvédséghez helyeztetett át. — *Cvian György* őrnagy a 44-ik számú gyalogezredtől áthelyeztetett a 48. számú gyalogezredhez.

— **(Királyfi Pál,)** az amerikai távgyalogló, a ki Pécsen is tartott Amerikáról felolvasást s itt ugyancsak hosszú ideig sziesztált, míg tovább utazhatott, most Párisban van. Huszezer angol mértföldet akar megtenni a régi és új világban összevissza. Állítólag fogadásból teszi, a mely fogadás tétje 12 ezer dollár. Mult év május 18-án indult el Chicagóból és eddig 18.323 mértföldet gyalogolt be. Most Algeriába utazik, aztán bejárja Tuniszt, Egyiptomot, s onnan Chicagóba, majd Newyorkba veszi utját.

— **(Tanítóválasztás.)** A lemondás folytán megüresedett málomi tanítói állásra, az iskolaszék *Svarda Gyula* cserdii tanítót választotta meg.

— **(Filokszerá zárlat.)** Somogy vármegye Sántos községe szőleiben a filokszerá fellépte hivatalosan megállapítván, a nevezett község határát a földmívelési miniszter rendeletével zár alá helyezte.

— **(Műborgyártás Szegzárdon.)** Mióta a filoxera Szegzárd szőlőhegyeinek nagyrésztét kipusztította, kénytelenek voltak a borkereskedők olasz borokkal pótolni a borszükségletet. A szegzárdi borkereskedők is sok olasz bort hozattak s ezeket részben honi termékkel keverve — hozták forgalomba s hazai bor gyanánt árusították. Az ilyen borkelés még nem jött összeütközésbe a törvényekkel és a borkereskedők ugyancsak felhasználták az alkalmat. Egynémelyik azonban visszaélt a törvényadta jogával és valósággal műbort gyártott. A szegzárdi borvizsgáló bizottság e héten betekintett néhány nagyobb borkereskedő pincéjébe s meglepetve tapasztalta, hogy ezek némelyikében sok műbor van. Most már az országos vegytani intézet lesz hivatva megállapítani, hogy a szegzárdi pincékben talált szegzárdi, somlyói, badacsonyi stbi hirneves cimen elárúsítására szánt boraik nem-e műborok.

— **(Leányok böjtje.)** Ma van András napja, mely nap az advent elejére esik, s melyen böjtöt nem rendel ugyan az egyház,

de mégis sokan böjtöltek ma. A böjtölők pedig fiatal, eladó leányok voltak, a kik azért tartottak ma böjtöt, mert azt tartja a hagyomány, hogy a mely leány átböjtöli András napját, az meg fogja álmodni, hogy ki lesz a jövődöbelije. Ezért szoknak András napján a fiatal, férjhez menni vágyó leányok böjtöt tartani s bizvást állíthatjuk, hogy ma is sok leány böjtölt ezért, még ha — titokban is.

— **(Himen táblája.)** A pécsvárosi anyakönyvi hivatalnak házassulandók kihirdetési tábláján a következő új jegyepárok nevei olvashatók:

Horák József, rk., Pécs — Jugl Mária, rk., Pécs;

Korody Károly, rk., Pécs — Borsos Mária, rk., Pécs;

Kis István, ev. ref., Pécs — Tóth Erzsébet, rk., Pécs;

Tamás Márton Antal, rk., Keszü — Szabó Rozália, rk., Pécs;

Hegedüs József, rk., Pécs — Katona Mária ev. ref., Pécs.

— **(Egy kis csillagászat.)** Karácsony hava köszönt ránk bolnap. E hónapban 20-dikáig még fog a nap tartama s ekkor lesz a legrövidebb nap s a leghosszabb éjjel, a mennyiben a nap 7 óra 31 perckor kel s 3 óra 54 perckor nyugszik s összesen 8 óra 27 percet tesz ki. December 21-én a Nap a Bak-jegybe lép délután 2 óra 12 perckor s ez a hivatalos tél kezdete. Hold első negyede holnap éjjel 4 óra 15 perckor lesz; holdtölte 9 én reggel 5 óra 54 perckor; utolsó negyed 17-én reggel 5 óra 22 perckor; újhold 23-án este 8 óra 55 perckor; s ritkaságképen még egy másik hold első negyede is esik e hónapban, 30-án este 8 óra 27 perckor. A hold 8-án délben földtávolban; 23-án reggel 4 órakor a földközelen lesz. E hónapban, körülbelül a hónap közepéig, viharos, havas idő várható, utána hideg, majd szeles, esős idő, hóval vegyesen.

— **(Beteg rendőrök.)** Városi rendőrállományunk legénységét ugyancsak megviselte a mostani változó, hideg, nedves időjárás. Épen öt rendőr jelentett ma beteget, a kiknek ágyba kell feküdniök, ahelyett, hogy posztot állnának, a rendőri különítményeken örködnének, vagy belső szolgálatot teljesítenének a városházán. S ha most tekintetbe vesszük, hogy összes rendőreink száma 40 s ebből posztot áll naponkint 4, rendes kiküldetéseknel el van foglalva 5, a külső rendőrlaktanyákon 15, városi ügyekben foglalkozik idézések kézbesítésével, nyomozásokkal legalább 6, öt pedig jelenleg beteg, hát bizony édeskevés időt tölthet egy-egy a minden embernek szükséges pihenéssel és új erőgyűjtéssel s nem csoda, ha egyszerre öten jelentenek beteget.

— **(Halálozások.)** *Hoffmann József*, asztalosmester, életének 77-ik évében, tegnap elhunyt. Temetése holnap (szerdán) délután 3 órakor lesz a Kossuth Lajos-utca 12. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét december 2-án reggel 8 órakor tartják az ágostontéri plébánia-templomban. — *Stwertka Jánosné*, szül. *Eisen-schimmel Róza*, életének 61-ik évében, tegnap este meghalt. Temetése holnap (szerdán) lesz a Márton-utca 22. számú házból az izraelita

temetőben. Gyászolják férje, öt gyermeke, köztük *Stwertka Ignác*, pécsi postatiszt és nagyszámu rokonság.

— **(A legközelebbi thea-uzsonna)** a jótékony nőegyletben december hó 12-én lesz. Mivel a jövő szombaton az izr. nőegylet tart a jótékony nőegylet helyiségében nagy thea-estélyt, erre való tekintettel vasárnap nem lesz thea-uzsonna, hanem vasárnaphoz egyhétre.

— **(Megijesztett városatyák.)** A mai városi közgyűlésen, éppen mikor a városatyák a tisztviselők újabb drágasági pótlékát tárgyalták, a künn dühöngő szélvész a közgyűlési teremnek nyitva levő egyik külső ablakát oly erővel csapta be, hogy nem csak a külső szárny ablaktáblái törtek össze, de a berepülő üvegcserepek a belső ablakokat is nagy robajjal bezúzták. A városatyák rémülten vonultak félre a vész színhelyéről, mert első pillanatra biz isten azt hitték, hogy a nép haragja zúdit rájuk valami robbanó bombát, a miért olyan vigan szavaznak rakásra minden közgyűlésen újabb és újabb terheket az adózó és nem adózó polgárok nyakára.

— **(Hűséges kapások)** *Kis Ferenc*, málomi lakos, a szőleje megmunkálására három kapást küldött ki a mult héten a szőlőbe. Tegnap ő is kinézett, hogy befejezték-e a munkát s akkor látta, hogy úgy, a hogy megvan ugyan a kapálás, de a kapások nincsenek sehol. Sőt a présházának ajtaja is fel van törve s abból hiányzik egy jó csomó élelmiszer. Vagyis a derék kapások, bár a saját kenyerekre voltak elszegődve, mégis a gazda élelmiszerét fogyasztották el, sőt el is vitték magukkal vagy egyhétre valót. Mivel a hűséges kapások pécsieknek mondták magukat, most itt keresik őket, hogy majd leszámoljon velök a megkárosított gazda a bíróság előtt.

— **(Az inség.)** Az elemi csapás, jégeső, filoxera és a rossz termés olyan szegénységet idézett elő Tolnamegye legtöbb községében is, hogy még a jobbmódu gazdák sem képesek adóikat pontosan megfizetni. Ily körülmények között azután nem csoda, hogy az adóhátralékok tetemesen megsaporodtak. Erről gondoskodott a szegzárdi pénzügyigazgató is Tolnavármegye közigazgatási ülésében, a hol nem a szegénységnek, hanem annak akarta betudni a nagy adóhátralékok, hogy a behajtással megbízott közegek erélytelenek és hanyagok. Ez alapon a közigazgatási bizottság felhatalmazta a szegzárdi pénzügyigazgatót, hogy ha 15 nap alatt a hátralékok nem apadnak, úgy 17 községbe a jegyző és a bíró költségére külön állami végrehajtót küldjön ki. A tizenhét község a következő: Szegzárd, Duna-Földvár, Paks, Hőgyész, Ó-Dombóvár, F.-Iregh, Szakcs, Ozora, Bedegh, Görbő, Némedi, Öcsény, Kajdacs, Alsó-Nyék. Decs, Zomba, Pilis. No hiszen gyönyörű állapotok lesznek, ha azért, mert a jegyzők és bírók nem nyuzzák le a népet, a kormány meg majd ő róluk huzatja le a bőrt.

— **(A vőlegény tragédiája.)** Egy furesa lopási ügyben folytat most vizsgálatot a rendőrség. Szó van benne egy vőlegényről, a ki még tegnap is szeretett férjjelöltje volt egy középkorú özvegy asszonyságnak s ma már a börtönben ül és maga a derék menyasszony juttatta oda. Ugy történt pedig a dolog, hogy az özvegynek vasárnap elveszett

egy pár arany gyűrűje s azokat tegnap egy lány ujján látta, kit mikor kérdőre vont, az nevetve mondta a szeme közé, hogy hiszen a vőlegényétől kapta ajándékba. Az özvegy erre észretért; belátta, hogy csak kis pénzecskejéért venné el a vőlegénye, a ki ime már most is másnak adogatja az ő ékszereit és feljelentette a legényt lopás miatt. Az ipse, mikor nesztét vette a dolognak, meg akart ugrani, de elfogták s bár tagad, mégis folytatják ellene a vizsgálatot.

— **(Tolvaj fiu.)** Sipos József, bedeghi molnárségét a napokban meglopták. A gondjaira bizott buzából elemeltek egy zsákkal. A nyomozás során az ellopott buzát Madarász András, Mecsekhegyi szőlőbéli tizenöt éves fiu birtokában találták meg, aki azonban nem ismerte be, hogy ő lopta volna el a buzát a molnártól. A birói vizsgálat feladata tehát kideríteni, hogy ki hát a tolvaj s hogy került a buza a fiu birtokába?

— **(Tánc kedvelőknek.)** Az idei farsangi szezon legkedveltebb táncdarabja a »Graziána« elvezésű új tánc lesz, mely épp úgy meg fogja hódítani Terpszichore hiveit, mint a múlt évben a »Pas de quatre«. A mi örökifju Hercenbergerünk vállalkozott a tánc kedvelő fiatalságot bevezetni eme új tánc tikaiba és a kurzust a Vigadó termében december hó 3-án este 8 órakor kezdi meg. Beiratkozásokat elfogad Anna-utca 10. sz. a lakásán.

— **(Tüzek.)** A tolnamegyei Paári községben a község tulajdonát képező égető mel-

lett egy ház kigyulladt. Szerencsére a tüzet lokalizálhatták s így az nem terjedt át a téglarétegre. Maga a kigyulladt ház azonban leégett s benne égett az ott lakó Péter György téglamunkásnak a padlásán volt szénája s egyéb ingóságai. A leégett ház nem volt biztosítva. — A Lápafő melletti Ujmajor-pusztán szintén nagy tűz volt. Fischer Lipót, lápafői lakosnak, a pusztán levő juhaklai és gazdasági épületei égtek le. A kár 2000 frt körül van, a mely azonban megtérül, mert a leégett épületek biztosítva voltak. — Végül Varsád község melletti Rudolf-pusztán Honig Dávid és Honig Albert kárára 800 frt értékű kazal égett le, a mely azonban be volt biztosítva. Hogy e tüzek miből keletkeztek, nem tudják.

— **(Építkezési tolvajok.)** Báró Schoszberger Viktornak Szemecsechiben épülő házánál az építési anyagokat régi idő óta lopkodták. Legutoljára 2 darab gerendát vittek el s ekkor az esetet bejelentették a csendőrségnek. A nyomozást megindították az ismeretlen tolvaj kinyomozása végett s az ellopott gerendákat Sárai István felsőireghi lakos birtokában meg is találták. Most az iránt folyik a vizsgálat, hogy mint kerültek a gerendák nevezett birtokába; hogy ő volt-e a tolvaj, vagy a még ismeretlen tolvajok orgazdája?

— **(Tolvaj éji őr.)** Gáspár Bálint, ózdi lakos, akiben, mint kitünt, egy ügyes csendőr veszett el, tapasztalván, hogy udvarkerítésének palánkjait valaki vámolja, majd minden éjjel elvisznek egyet-kettőt, megsokalván a dolgot, egyet gondol, s egyik nap beállít az éji őrhez

s minden bevezetés nélkül — keményen a szeme közé nézve — rámondul az őrre: János bácsi, kendnek tudni kell róla, hol vannak az én palánkjaim! Az őr éppen kevert valamit egy kis bögrében s zavarában, a keverő fával sehogysem tudott beletalálni a fazékba és jobbra balra — csak szembe nem — nézve, így himez hámoz: Hát majd megtudjuk, hol vannak. Erre Gáspár határozottan szól: Tudom én már, hol vannak, most tüstént a biróhoz megyek s majd annak a jelenlétében megkeresem. Mindjárt jövök, mondja és sietve távozik, de taktikából beoson az őr lakásával szomszédos házba s annak ablakjáról figyel, mit művel az őr, látja, hogy az az udvarán levő sertésöl nyitott padlásán sietve rakosgat, takargat valamit. Így határozott nyomon levén, a biróval újra megjelenik az őrnel s tüstént a sertésöl padlásán kezd kutatni, s rövid keresés után előkerül néhány szál palánk, ezeket elviszi s a biró jelenlétében odailleszti kerítésének hézagjaira, a biró látva, hogy azok — a bennük levő faszegekkel — teljesen odaillenek, meggyőződve róla, hogy azok Gáspárnak tulajdonai, s így az éji őr bűnössége nyilvánvalóvá levén, elhatározta ez esetről jelentést tenni, hogy a tolvaj éji őr, megbüntetessék, esetleg ez állásától felfüggesztessék.

— **(Csak a kis gyerek látta.)** Egyik pálya-utcai házból ma délelőtt elemelt valami enyves kezű tolvaj egy értékes bundát, mely ki volt akasztva szellőzés végett. A tolvajnak szerencséje volt, mert ki sem vette

és a tönkrejutás szélén állok, s csupán csak a gazdag örökös nővel való házasság huzhatna ki a hinárból. Majd hangosan tette hozzá: Bizom önben Léna. Hiszem, hogy az esküjét megtartja.

De Lénát nem lehetett becsapni az ilyen hazug beszéddel. Ha te úgy, én meg így, gondolta magában a leány és gyöngéden megragadta a férfi kezét.

— Lám, most megint oly nemesen és nagylelkűen beszélt Vincent, mint amilyen ön maga. De bizalmatlanságával fájdalmat okozott nekem.

A férfi észrevette, hogy Léna távozni készül és boszankodva harapott az ajkába. Ez a hizelgő és bizalmas hang nem tudta őt megtéveszteni, mégis a karját szerelmesen fűzte az övéibe, mikor a következő szavak tólultak az ajkaira:

— Felejtse el ezt a kellemetlen percet édesem. Olyan szenvedélyes szerelem, mint amilyen az enyém, lehet gyanakvó és féltékeny is, de azért hű és igaz. Gondolja csak meg, hogy csupán ön miatt kell most is eltávoznom a hazámból. Egyetlen kérését sem tudnám visszautasítani. A legcsekélyebb kívánsága is parancs volt a számomra, legyen hát elnéző irántam.

Léna is azon igyekezett, hogy kedves és jó legyen most vele szemben.

— Minden kétségét el kell háritanom — gondolta magában. Valószínűleg már a Duncan felesége leszek, mire ő visszatér. Akkor pedig úgy sem árthat a fenyegetéseivel, mert minden vádat megvetéssel fogok visszautasítani, hiszen nincsen a kezében semmi bizonyíték.

Azután oly kedvesen és jóságosan beszélt hozzá,

dolatok viharzottak az agyában, de mégsem merészelt ezeknek kifejezést adni.

— Mit tettem én, hogy ezt érdemeljem? — kérdezte, mindenképpen igyekezve azon, hogy a hangjába gyöngéd szinezést vegyítsen. Ez azonban nem sikerült.

— Mit tett ön? — kiáltotta a férfi izgatottan. No hát én azon gondolattal lávoztam el a Stanton-kastélyból, hogy önt megnyertem. Hirtelen és váratlanul visszatérve, éppen azt látom, hogy ön Field Duncant a lakásán keresi föl. Tudja Léna, hogy mit tettem volna én, ha önt a feleségként találom és mint szószegővel állok szemben önnel?

— Ne feledje el Vincent, hogy gentleman sohasem fenyegetett meg nőt.

Vincent boszankodva harapott az ajkába.

— Van eset, mikor a kétségbeesés adja az ajkakra a szavakat. Meg kell tartania az ígéretet — tette hozzá határozott hangon. Más embernek nem szabad ön előtt a szerelemről beszélni.

Léna látta, hogy a férfi szemei dühösen fölcillannak, a tettetett nyugalomban pedig reszket. Azért mégsem árulta el az e miatt való izgatottságát. Elhatározta, hogy nem civakodik vele, de ez egyszer elhagyta az okossága.

— Tegyük föl, hogy az ön erőszakoskodása most csakugyan arra kényszeríthetne engem, hogy a felesége legyek. Gondolja, használna ez valamit önnek? Csak azt tanulnám meg ebből, hogyan kell megvetnem önt. Hát mit nyerne ez esetben?

Villámgyorsan szeretett volna rá válaszolni:

— Egyet, ami a szándékom, hogy a Stanton-kas-

észre. Az udvaron ugyan ott játszadozott a bunda tulajdonosának egy kétéves kis fia, de az bizony nem fogta fel észszel, hogy lopják a bundát s csak akkor mondta el, hogy egy bácsi vitte ki a bundát, mikor azt már hiába keresték. A káros nyomban jelentette az esetet a rendőrségnél, a hol megindították ugyan a nyomozást az ismeretlen tolvaj iránt, de hát bajos lesz azt feltalálni, mikor csak a kis gyerekek látták és más senki!

— **(Szerencsétlen flótás.)** Ma délelőtt egyik Kisflórián-utcai házban egy vándorló járt. Alamizsnát is kapott ugyan, de azért elemelt a folyosón álló asztalról egy flaskót, melyen fehér alapon fekete betűkkel pompázott e felírás: »Asztali bor.« A flaskó tele is volt s a derék ember bizonyára előre örült, milyen jól be fog ő majd a jóféle asztali borból nyakalni. De megjárta. Mert az üvegben nem bor volt, hanem a lehető leg-savanyúbb ecet, amit mikor felhajtott, száz ráncba szaladt össze az arca. Hogy aztán mit csinált a szerencsétlen flótás az epeizű ecettel, arról nem szól a krónika; csak azt tudjuk, hogy a tolvajt még a háziasszony is áldotta, hogy megszabadította a használhatatlan, fogcsikorgató ecettől.

— **(Szűz Mária a szénaboglyában.)** A berkesdi szőlők végén elterülő réten tegnap két arra járó ember egy szénaboglyában egy leányt talált. A leány rongyos ruhája s még inkább, hogy a szénaboglyában fogvacogva kuporgott, feltűnt nekik s megkérdezték, hogy mit csinál ott. A kérdésre a lány azt felelte,

hogy a szűz Máriát várja, a ki le fog szállni hozzá a földre, ehhez a szénakazalhoz. Az emberek mindjárt látták, hogy vallási örgöngövel van dolguk; hívták be a faluba s mikor nem ment, egyikök őrt állt, a másik pedig elment, hogy jelentést tegyen az előjárásnak. A leány azonban túljárt az eszükön; míg az ő a nyílásnál állt, ő a kazal hátulján, hol szintén volt kijárása, megszökött és eltűnt, mire emberek jöttek. Hogy ki volt a szerencsétlen örült leány, nem tudják s még eddig nem is akadtak a nyomára.

— **(Baleset.)** *Bálint* Ferenc mészkeverő, a takarékpénztári építkezésnél, ma délben az állványokon járván, megbotlott és leesett úgy, hogy egyik lábát kitörte. Beszállították az irgalmasok kórházába ápolás végett.

Felhívjuk t. olvasóink figyelmét **Biermann** Samu központi csomagszétküldési áruházának mai hirdetésére. Valóban áldásosnak tartjuk ezt a külföldi mintára alkotott és hazánkban első ilyen vállalatot, melyhez a vidék közönsége bárminő árukért bizalommal fordulhat.

Művészet, irodalom.

○ **A hol unatkoznak.** Bár kicsiny közönség előtt, de olyan magas szivonalon álló előadásban volt tegnap részünk, a melyben régen nem. Pailleron szellemességtől sziporkázó darabját, a melyben minden egyes szereplő egy-egy külön tyпуст képez s külön alakítást és tanulmányt igényel oly össze-

vágóan, a részletekig gondosan alakítva láttuk a pécsi színpadon, hogy bátran helyezhetjük a budapesti nemzeti színház nagy művészeinek alakításai mellé. A mi kis külön Csillag Terézünk, a kis *Szohner* Olga, hamisítottan, igazi naiva volt. Játéka természetes, mozdulatai kecsesek és hangmodulációi megfeltek mindenben temperamentumos szerepének. Első helyen azért emeltük ki *Szohner* Olgát, mert tegnapi debütje határozottan magasra emelte eddigi alakításai fölé. Ugyszólván a szemünk előtt nőtt művésznővé a mi kis naivánk. Mellette, mint bevezetett tökéletességű alakítást, *Angyal* Ilka Lucy-jét említjük meg; de hát van-e szerep, a mire *Angyal* Ilka vállalkozik, hogy azt jól ne töltené be. *Somogyi* a szerelmes tanár szerepét pompásan adta, *Deli* és *Hunyady* a darab savát-borsát képező fiatal szerelmes házaspárt meglepő természetességgel alakították, úgy, hogy nyílt színen is tapsot arattak. Szépen festett *Kovács* Mariska a hölgyek csoportjában. *Bodroghy* a hercegnő szerepét igyekezettel adta, bárha nem jól érezte magát benne, hasonló mondható *Somogyinéről*, a ki *Ceran* grófné hálás szerepét nem használta ki eléggé. *Bihari* szokás szerint hadart, *Andorffy* kis szerepéből karrikaturát csinált, s *Vadász*, a ki a zsémbes szenatort alakította, a melyhez szintén tehetséges színész szükségeltetik, teljesen elejtette szerepét. No de hát nem is neki való volt az, a ki talán még papiroson se látott francia szenatort. Tekintetbe véve az infámis rossz időt, no meg

tély ura lehessenek — gondolta magában, de ki nem kottyantotta.

Léna villámló tekintetét látva, kellemetlenül kezdte érezni magát.

— A feleségemmé kell lennie — mondta a férfi határozottan. Ha még volt reménye, hogy *Duncan* elnyerheti, úgy mondjon le arról. Ha egyéb nem használ, hát el fogom neki mondani, hogy mily ravasz módon pusztította el azt a leánykát, akit *Duncan* önnél százszor jobban szeretett.

— No ezt nem fogja megtenni! — kiáltotta Léna egészen elsápadva. Elfelelte talán, hogy önnel milyen része volt ebben a históriában? Ki fogja önnel elhinni, hogy másnak a felbujtására cselekedett? Felelősségre vonnák önt ezért azonnal. Ne feledje hát el ezt a csekélyke körülményt *Vincent*, mert ha ezt szem előtt tartja, nem merészel *Duncan*hoz menni.

Tudta, hogy az, amit Léna beszél, tökéletesen igaz. Nem is volt szándékában *Duncan*hoz menni, jól tudva azt, hogy az ilyen találkozás könnyen az életébe kerülhetne. Tudta jól azt is, hogy az ujságok, melyek tudósításokat közöltek a kis *Madge* szomorú végéről, az ő nevét, mint a tragédia okozóját emlegették. Azt is tudta, hogy *Duncan* örülten szerette a kis *Madge*t, de azt nem is sejtette, hogy feleségül vette.

— Még annyi időt sem engedett nekem, hogy felvilágosítással szolgáljak, mért vagyok én itt tulajdonképpen.

— Eleget hallottam már — felelte *Vincent* türelmetlenül — de nem tudom felfogni, hogy mért küldött *Duncan* önért.

— *Mrs. Field* kívánta ezt és *Duncan* csak az ő kívánságát teljesítette.

— Talán már a jövődöbeli menyének gondolta — gonyolódott *Vincent*. Én pedig csak azért követtem önt *Skóciába*, hogy ezt megakadályozzam; elmentem volna a világ végére is, hogy ezt a tervet meghiusítsam. A nekem tett ígéretet nem lehet ám olyan könnyedén megszegni.

A büszke arc egyetlen vonása sem árulta el azt a félelmet, mely Léna szívét elfogta.

— Várnia kellett volna *Vincent*, amíg ilyen szemrehányásokkal illethetett volna — felelte kabátkáját összehuzva, a dühtől reszketve, pedig vissza kell térni a házba, mert keresni találnának.

Vincent nem felelt. A szél a fák lombjai fölött suhant el s azokat mélyen bólogatta, némi távolról pedig hallani lehetett a tenger hullámainak zúgását, amint a partra felcsapódtak.

— Föltétlenül megbizhatik bennem *Vincent* — folytatta Léna. Szavam elég biztosíték lehet önnel, mert én hű akarok maradni.

Hogy kihez, azt nem mondta meg, csupán gondolta magában.

— Most elutazom innen, s mindaddig távol leszek, míg a kis *Madge* históriáját valamennyire elfelejtik. Abból a vagyonból, amit apámtól örököltem, urasan megélhetek bárhol is.

Az utolsó mondatot különösen hangsúlyozta, hogy mutassa Lénának, milyen gazdag és nem a vagyona miatt jár utána.

— Nem szabad tudnia — gondolta magában, — hogy a vagyonomnak csaknem egészen a nyakára hágtam

hogyan ugyanakkor volt a filharmonikusok hangversenye, helyesen tenné az igazgató, hogy ha ezt a sikerült előadást hasonló sikerrel megismételtené bizonyára nagyobb közönség előtt.

TÁVIRATOK.

— **A német trónbeszéd.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vilmos német császár a birodalmi gyűlést megnyitó trónbeszédében a hadi flotta szaporításának fontosságát és a katonai perrendtartás életbeléptetését hangsúlyozta különösen.

— **Az új osztrák kabinet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gautsch báró már megalakította a kormányt és most tárgyal a különböző pártokkal. A kabinet a következőleg alakult meg: elnök és belügyminiszter Gautsch Pál báró; pénzügy Böhm-Bawerk; vasutügy Wittek; kultusz Latour gróf; kereskedelem Körber; igazságügy Ruber; földművelés Bylandt-Reith; honvédelem Welsersheimb; lengyel miniszter Pininszky.

A német ellenzék az elnökség eltávolítását kívánja. Ezt valószínűleg Gautsch olyformán fogja megeselekedni, hogy bekezeszti az ülészakot, mi által az elnökség megbízatása lejár.

A Falkenhayn-féle rendszabályt is elejtik.

Az ifju csehek pártja kijelentette, hogy ragaszkodik a mostani képviselőházi elnökséghez. A németek beérik, ha csupán Abrahamovitz távolittatik el. Az elnökség tagjai közt azonban szolidaritás van s azért megegyezés e részben nagyon bajos.

Gautsch bárót az uralkodó ma délelőtt külön kihallgatáson fogadta.

— **Az ó-budai gyilkosság.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Peitl Karolin gyilkosának a rendőség Wagner Ferenc kőfaragó legényt tartja, aki a gyilkosság idejében ugyanabban a házban lakott s hirtelen eltűnt. Most körözik

— **A provizorium sorsánálunk.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A magyar kormány óhajtja a provizoriumnak osztrák részről való alkotmányos létrejöttét, mert fázik az önálló rendelkezéstől. Arról is van szó, hogyha másképp lehetetlen, esetleg három hónapra csinálnak provizoriumot. Ez ellen is, természetesen, a magyar ellenzék obstrukciót tervez.

A magyar képviselőház szombaton tartandó formális ülésében a jövő hét napirendjére kitűzi a munkás törvényt; s ezen az ülésen, valószínűleg december 6-án nyilatkozik Bánffy b. a provizorium sorsáról.

Bánffy b. ma este érkezik vissza Bécsből.

Szerkesztői üzenetek.

Sch. T. I. Becses kérdésére, hogy melyik a helyesebb kifejezés: »voltam a Fauszt-nál«, vagy »voltam a Fausztban«, válaszunk az, hogy — egyik sem. Mindkettő németes, illetve idegen. Valakinél ha voltunk, ez személyre vonatkozik; valamiben (és nem valakiben) ha voltunk, ez tárgyra vonatkozik. A

helyes kifejezés csak az: láttam Fausztot (a drámát), vagy hallottam Fausztot (az operát). — A főispán a mai városi közgyűlésen elnökölt; de még délelőtt elutazott. Holnap pedig Sásdra utazik.

K. I. Karácsonyi ünnepi számunkba aktuális közleményt — valami karácsonyi történetet, vagy karácsonyi népszokás leírását — köszönettel veszünk december 10-ig.

S. A. Kivánsága szerint a három hosszú kutyanyelvet felszólalást félretettük. Egyéb apróságokból már kifogytunk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

The Continental
Bodega Company.
Valódi hamisítatlan
külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.

Tarragona s. a. t.
Legjobb
bevásárlási forrása

Raktár:
Pécsett:

Berecz Károly,
Reeh Vilmos özv.,
Nick A. K. uraknál.

Dombóvárott
Szabó József
úr szállodájában.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt
közönség figyelmébe!

Olcsó és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazar épület.

El ne mulassza senki sem posta útján utánvét mellett megrendelni

ig a készlet tart.

SZENZÁCIÓT

kelt mindenütt az ujonnan feltalált (Goldin) műarany eredeti

Genfi Remontoir zsebóra.

Ezen órák meg nem különböztethetők az igaz aranytól még szakember által sem.

Az órák pontosságáért 3 évi kezeség nyújtatik.

Ára most ig a raktár tart: **6** forint. Egy hozzá illő Goldin-lánc széles rond sportalakban **1** frt **50** kr. Minden órához ingyen egy szerves kozzacsó csakis

Biermann Samu

csomagszétküldési áruháza **Budapest,** Kosuth Lajos-utca 1. sz.

Küldemények utánvét mellett; meg nem felelő, a pénz visszatérítése mellett visszavéteik.

Fontos!

Zsebóra valódi ezüsből 8.50
valódi tula ezüst 11.—

Árverési hirdetmény.

Ráczpetre község előjárósága részéről közhírré tétetik, hogy a község tulajdonát képező

korcsma,

mellékhelyiségekkel és italmérési joggal együtt,

egy évre, 1898. évi január hó 1-től 1898. évi december hó végéig, **vasárnap, f. hó 4-én délelőtt 8 órakor a községi bíró lakásán,** nyilvános árverésen bérbeadatik. Közelebbi feltételek alul-írott bírónál megtudhatók.

Ráczpetre, 1897. december hó 1-én.

Bartonitsek József,
községi bíró.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,
kerékpár-jelvényes stb.)
! kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.